

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quantum obliget Donatio? §. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

TRACTATUS X. DE DONATIONE.

CAPUT I.

Quid sit Donatio?

§. I.

Explicatur Natura Donationis.

Quamvis, ut superius diximus, Promissio acceptata in multis assimilatur, conveniatque cum Donatione in futurum, item acceptata, sed ante rei traditionem; tamen differunt etiam permaxime in multis. Nam promissio intendit dare, & solum dat Jus ad rem promissam, illud tamen ex se esse leve, quantum est ex virtute Fidelitatis, diximus in Tractatu de Promissione. At Donatio etiam in futurum intendit dare, & dat rem ipsam, transfertque dominium in Donatarium pro tempore praefixo.

2. Hinc quando Bonacina, & alique docent, si dicam: *Dono tibi librum, quem habeo domi, unde nunc trado*, non transferri dominium libri in te, quia, inquiunt, ita Jus positivum disponit, transferri autem, si librum tibi trado, quando, inquã, sic docent, intelligunt, sive intelligere debent, non transferri cum effectu, seu executione, vel non transferri, nisi initiativè, & non perfectè, modo jam explicato.

3. Jam verò Donatio definiri communiter solet, esse *Datio liberalis*: si enim quid datur ex obligatione, seu debito Justitiæ, jam Donatio non erit, sed vel venditio, vel Restitutio, vel quid simile. At (ut verum fatear) hæc Donationis descriptio potius est adminis explicatio, quam definitio, qui

casim, vel tenuem latinæ nitorem attrigit, jam cognoscit, donare, nihil aliud esse, nisi liberaliter dare. Et nihilominus nobis ad praxim, semper intendentibus, artificiosior definitio non est opus. Lege illam apud Onnatem.

§. II.

Quantum obliget Donatio?

VT id distinctius cognoscatur (& faciat etiam ad majorem explicationem præcedentis doctrinæ) quatuor diligenter sunt distinguenda.

2. Primo enim, sic potes ex animo dicere: *Promitto tibi librum v. g. hunc donare.*

3. Secundo sic: *Donabo tibi librum.*

4. Tertio. *Dono tibi librum, quem demi habeo.*

5. Quarto. *Dono tibi librum, & nunc illum trado*, illumque te ipsa tu recipis.

6. His distinctis. Prima ex his Promissio simplex est.

7. Secunda est item simplex Promissio, idem enim est dicere, *donabo tibi librum*, ac *promitto, tibi librum donare*: id, quod cum nihil aliud sit, nisi Donatio in futurum, rectè ab aliquibus dicitur esse promissio donandi.

8. Tertia est Donatio transferens dominium rei donatæ in Donatarium, sive, ut aliqui loquebantur §. præced. num. 1. sine ultimo effectu, sive executione requisita ab hujusmodi Donatione, sive, ut aliqui ibidem loquebantur, initiativè.

Quoniam verò in hac Donatione nondum adest dicta traditio, idè à Jurisperitis hæc vocatur Donatio, quæ non incipit à tradi-

a Onnate
T. 2. de
contr. tr.
10. d. 30.
sect. 1.

traditione, ut etiam appellatur promissio rei donatae, donatur enim per illam res, & simul tacite promittitur tradi.

9. Quarta est donatio perfectissima, transferens dominium simul, & possessionem, vocaturque ab iisdem Jurisperitis Donatio, quae incipit à traditione, quae certe nullam promissionem in se, ne tacite quidem imbibit, cum omnia sint jam exhibita, translatio nimirum domini, & possessionis traditio in Donatarium.

10. Ex his ergo quatuor dispositionibus, Prima, & Secunda, si sint acceptatae, qua ratione pariant obligationem, sive ex Fidelitate, sive ex Justitia, dictum est superius, cum de promissione disputatum est.

11. Tertia, si sit item acceptata, parit semper obligationem sub mortali in materia gravi; nec poterit Donans illam revocare sine iniustitia, obligaturque rei sic donatae possessionem, vel statim, vel certe praefixo tempore, si praefixum forte aliquod fuit, tradere. Ratio est manifesta, quia per hanc Donationem translaturum est dominium in Donatarium, sive perfecte, sive initiative juxta varios dicendi modos jam explicatos. Ergo Donatario sua res tradi semper debet ex Justitia, praescindendo à causis, propter quas ejusmodi Donatio revocari potest, de quibus inferius dicendum erit.

12. Quarta denique semper, pari, immo fortiori modo, parit obligationem sub mortali, non molestandi unquam Donatarium; res enim donata non solum est in dominio, sed etiam in legitima possessione Donatarii, praescindendo item à causis, ob quas possit revocari, de quibus inferius.

C A P U T II.

De divisionibus Donationum.

§. I.

Tres principales divisiones Donationum.

1. **P**rima divisio. Alia est Donatio merè gratuita, quae scilicet, nulla praecedente obligatione, & prorsus sine ullis meritis Donatarii, exhibetur à Donatore. Alia remuneratoria, quae scilicet sit ex aliqua obligatione, non quidem Justitiae, sed

gratitudinis, quae virtus tendit ad remuneranda beneficia juxta eorum mensuram; Beneficia, inquam, jam facta, non facienda, de qua re lege Dianam. Ad Donationem autem remune-
 a Dianam
 B. r. r. r.
 sol. l. 1. 7.
 Naldam

2. *Secunda Divisio.* Alia est pura, id est sine ulla conditione, seu limitatione. Alia non
 b. l. l. m.
 b. l. l. m.
 116.

3. Subdividitur autem Donatio non pura in Donationem conditionalem; ut *Dono tibi equum, si hoc, vel illud facias*; & in Donationem in diem, ut *Dono tibi equum, non tunc statim, sed post meam mortem, post aliquot annos, &c.*

4. Et haec quidem Donatio *in diem*, iterum subdividitur: Alia enim est *in diem certum*, qui scilicet certo erit, sive illum determinate sciamus, quando veniet, sive ignoremus, ut *Dono tibi equum post meam mortem, vel post annos quinque*. Alia est *in diem incertum*, qui scilicet incertum est, an unquam adveniet, nam propterea ejusmodi Donatio tandem resolvitur in conditionatam, e. ut, c. Mol. et *Dono tibi equum pro eo tempore, quo nupservis, quando quo Romam adieris, &c.* sentus enim est, si 201. nupservis, si adiveris Romam, &c.

5. *Tertia Divisio.* Alia est Donatio inter vivos, estque ea, qua Donator transfert dominium rei in Donatarium in vita ipsius Donatoris, quam certe solent aliqui Donatores facere revocabiliter, ita, ut illam possint revocare, quando velint, aliqui irrevocabiliter, ita, ut eam amplius revocare non possint. Alia est Donatio causa mortis, estque ea, qua Donator transfert dominium rei donatae in diem, quo Donatarium post mortem suam, id est ipse per suam Donantis.

6. Ubi vides, proprie loquendo, Donationem factam, sive in sanitate, sive in Testamento, sive in periculo mortis, &c. si per eam Donans statim transferat dominium rei, esse Donationem inter vivos, si post mortem, esse Donationem causa mortis. Lege Onnate, & negant aliosque, nec omittatur e Molina, qui recte percurrit signa, & conjecturas, quibus dignoscatur, an Donatio sit inter vivos, an mortis causa, quando desunt verba expressa, quae Donationem hanc, vel illam notent. Sed certe non erit inutile hic aliqua ex dictis signis summam afferre.

Signa